

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 17. října 2024
č. j. MSP-479/2023-ODKA-SPZ/4
Počet listů: 3
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

T. B. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: spis Okresního soudu ve Strakonících sp. zn. 3 Nt 2/2021

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) podávám ve **prospěch** obv. T. B.,

stížnost pro porušení zákona

proti dne 10. 2. 2023 pravomocnému usnesení Okresního soudu ve Strakonících ze dne 23. 12. 2022, sp. zn. 3 Nt 2/2021, ve věci uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího trest nespojený se zbavením osobní svobody, dohled nebo přiměřená omezení anebo povinnosti podle § 323 a násl. zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „z. m. j. s.“).

Rozhodnutí členského státu EU předcházející napadenému rozhodnutí

1. Rozsudkem slovenského Okresního soudu Dolný Kubín ze dne 18. 2. 2021, sp. zn. 7 T/1/2020, **pravomocným dne 8. 5. 2021** (dále též pouze „slovenský rozsudek“), byl T. B. (dále také jenom „p. B.“) uznán vinným pokračujícím zločinem krádeže podle § 212 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. f) slovenského zákona č. 300/2005 Z. z., trestný zákon (dále jen „tr. zák. SR“) s odkazem na ust. § 139 odst. 1 písm. e) tr. zák. SR formou spolupachatelství podle § 20 tr. zák. SR, jenž měl spáchat (zjednodušeně) tak, že:
2. „*Po vzájemné dohodě s D. J. se společně v přesně nezjištěné době v průběhu roku 2017 nejpozději do 20. 9. 2017, opakovaně vloupali do prostoru hostince v obci Istebné, odkud odcizili cigarety a finanční hotovost, přičemž tímto jednáním způsobili poškozenému na odcizených věcech a zároveň na poškození zařízení škodu v celkové výši 680 eur.*“ [Jak se dále podává z odůvodnění rozsudku, výše způsobené škody na odcizených věcech dosáhla v souhrnu částky 477 eur (pozn. ministra)].
3. Za uvedený trestný čin byl p. B. rozsudkem slovenského soudu uložen **trest odnětí svobody na tři roky**, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu na tři roky, a to za současného uložení „povinnosti strpět nad sebou kontrolu vykonávanou probačním a mediačním úředníkem a povinnosti získat v průběhu zkušební doby určitou pracovní kvalifikaci anebo se zúčastnit rekvalifikačního kurzu a zaměstnat se ve zkušební době anebo se prokazatelně ucházet o zaměstnání.“

Napadené rozhodnutí

4. Usnesením ze dne 23. 12. 2022, sp. zn. 3 Nt 2/2021, pravomocným dne 10. 2. 2023 rozhodl Okresní soud ve Strakoncích podle § 329 odst. 1 z. m. j. s. (dále rovněž jenom „napadené usnesení“) tak, že:
  - „*Podle § 329 odst. 1 z. m. j. s. se uznává rozhodnutí Okresního soudu Dolný Kubín, Radlinského 36, 026 25 Dolný Kubín, Slovenská Republika – rozsudek Okresního soudu Dolný Kubín ze dne 18. 2. 2021, č. j. 7 T 1/2020-161, pravomocný dne 28. 5. 2021, jímž byl T. B. za trestný čin – pokračující zločin krádeže podle § 212 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. f) trestního zákona s odkazem na ust. § 139 odst. 1 písm. e) trestního zákona ve formě spolupachatelství podle § 20 trestního zákona spočívající ve společném jednání s další osobou, s níž se nejméně třikrát v průběhu roku 2017 vloupal do hostince v obci Istebné, a to po vypáčení dřevěného okna, přes které vnikli dovnitř a zde odcizili cigarety a finanční hotovost a způsobili tak celkovou škodu ve výši 680 eur; uložen trest odnětí svobody na tři roky, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tři roky s probačním dohledem vykonávaným podle konkrétního určení probačního a mediačního úředníka a obžalovaný je povinen strpět nad sebou kontrolu vykonávanou probačním a mediačním úředníkem, při stanovení zpřísnující podmínky, spočívající v povinnosti získat ve zkušební době určitou pracovní kvalifikaci, nebo se zúčastnit rekvalifikačního kurzu a být ve zkušební době zaměstnán, nebo se prokazatelně o zaměstnání ucházet.*“
  - „*Takto uznané rozhodnutí se podle § 330 odst. 1 písm. a) z. m. j. s. vykoná per analogiam za podmínek podle § 84 a § 85 odst. 1, 3 tr. zákoníku tak, že T. B. je povinen tento podmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let se zkušební dobou na tři roky s dohledem vykonat s přiměřenými omezeními a povinnostmi podle § 48 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku – podrobí se výcviku pro získání vhodné pracovní kvalifikace a podle § 48 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku – podrobí se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy; a jestliže v době od právní moci odsuzujícího rozhodnutí do konce zkušební doby trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu a vysloveným dohledem nepovede řádný život, nebo nevyhoví uloženým podmínkám dohledu či uloženým omezením a povinnostem, rozhodne soud, a to popřípadě již*

během zkušební doby, že se podle § 86 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody na tři roky vykoná již jako nepodmíněný v příslušném typu věznice.“

Právní posouzení

5. **Mám za to, že napadeným usnesením byl porušen zákon, a to konkrétně v ust. § 329 odst. 1, § 330 odst. 1 písm. a, b), § 333 odst. 1 z. m. j. s. a § 205 odst. 1 tr. zákoníku.**

Relevantní právní úprava

6. **Podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku platí, že kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a a) způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, b) čin spáchá vloupáním, c) bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí, d) čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo e) čin spáchá na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace osob, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.**
7. **V § 212 odst. 1, 2 tr. zák. SR se uvádí: „Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a a) spôsobí tak malú škodu, b) čin spácha vlámaním, c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia, d) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom, f) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky (odstavec 1). Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a a) spôsobí ním značnú škodu, b) závažnejším spôsobom konania, c) na mieste požívajúcom pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu, d) na veci, ktorá požíva ochranu podľa osobitného predpisu, e) tým, že taký čin zorganizuje, alebo f) na chránenej osobe (odstavec 2).“**
8. **Ustanovení § 139 odst. 1 písm. e) tr. zák. SR určuje, že: „Chráněnou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.“**
9. **Podle § 329 odst. 1 z. m. j. s. platí: „Nejde-li o případ uvedený v § 326 odst. 2 nebo 3 nebo v § 327 odst. 1, anebo nevyužije-li samosoudce podle § 328 odst. 1 některý z důvodů pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedeného v § 323 odst. 1 nebo 3, uzná takové rozhodnutí na území České republiky.“**
10. **V § 330 odst. 1 z. m. j. s. se uvádí: „Současně s rozhodnutím o uznání samosoudce rozhodne, že se trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost uložená rozhodnutím jiného členského státu vykonají, přičemž a) neslučuje-li se druh takového trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti, včetně těch, jež mají být vykonány v případě jejich neplnění, s právním řádem České republiky, přizpůsobí je druhu trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti podle trestního zákona, který mu nejvíce odpovídá, nebo b) překračuje-li výměra takového trestu, včetně délky zkušební doby, po kterou má být vykonáván dohled nebo plněna přiměřená omezení nebo povinnosti, nebo výměra nepodmíněného trestu odnětí svobody, který má být vykonán v případě neplnění trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti uložených rozhodnutím jiného členského státu horní hranici sazby za odpovídající trestný čin nebo nejvyšší přípustnou délku zkušební doby podle trestního zákona, sníží ji na horní hranici sazby za odpovídající trestný čin nebo na nejvyšší přípustnou délku podle trestního zákona (odstavec 1). V rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o podmíněném propuštění samosoudce rozhodne i o zařazení osoby, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu**

směřuje, do typu věznice pro případ, že bude následně rozhodnuto, že se zbytek nepodmíněného trestu odnětí svobody vykoná (odstavec 2).“

11. **Ustanovení § 333 odst. 1 z. m. j. s. určuje: „Není-li dále stanoveno jinak, při výkonu trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti, včetně změny uložených omezení nebo povinností, uložení dalších omezení nebo povinností nebo nařízení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, se postupuje obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu.“**
12. **V § 86 odst. 1 tr. zákoníku se uvádí: „Jestliže podmíněně odsouzený, ohledně něhož byl vysloven dohled, vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná. Výjimečně může soud vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzeného ponechat podmíněné odsouzení s dohledem v platnosti, i když odsouzený zavinil příčinu k nařízení výkonu trestu, a a) stanovit nad odsouzeným další povinnosti v rámci uloženého dohledu, b) přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než dvě léta, přičemž nesmí překročit horní hranici zkušební doby stanovené v § 85 odst. 1, c) stanovit dosud neuložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 směřující k tomu, aby vedl řádný život, d) stanovit dosud neuložená výchovná opatření podle § 85 odst. 4, je-li ve věku blízkém věku mladistvých, nebo e) stanovit, aby se podmíněně odsouzený zdržoval v určeném obydlí nebo jeho části podle § 85 odst. 2.“**

„Posouzení předmětné věci“

13. Napadené rozhodnutí shledávám rozporným se shora prezentovanými zákonnými východisky. Konkrétně mám za to, že trpí následujícími vadami.

A. „Zásadní vada spočívajícím v chybějícím výroku napadeného usnesení“

14. Předně je třeba konstatovat, že pokud by ve slovenském rozsudku popsany skutek byl spáchán v podmínkách českého právního řádu, tak by se s ohledem na vyšší způsobené škody přesahující hranici škody nikoliv nepatrné ve smyslu § 138 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a způsob spáchání, resp. naplnění znaku vloupání podle § 121 tr. zákoníku jednalo o trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jak ostatně správně uvedl v bodě 15. odůvodnění napadeného usnesení Okresní soud ve Strakonici. S ohledem na aktuální opis z ERT obviněného není možné posuzovaný skutek právně kvalifikovat i ve smyslu § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku je pachatele takového jednání možno postihnout trestem odnětí svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. Rozhodnutím slovenského soudu, o jehož uznání a výkon jde, byl ovšem p. B. za tento skutek uložen trest odnětí svobody na tři léta s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu na tři roky za současného vyslovení probačního dohledu nad jeho chováním ve zkušební době a povinnosti získat v průběhu zkušební doby určitou pracovní kvalifikaci. **Takto uložený trest odnětí svobody je co do druhu slučitelný s českým právním řádem, nicméně výměrou přesahuje zákonem stanovenou horní hranici trestní sazby.** Za situace, kdy výměra podmíněně odloženého trestu odnětí svobody uloženého rozhodnutím slovenského soudu překračuje horní hranici trestní sazby za odpovídající trestný čin v českém trestním zákoníku, nastala v případě shledání podmínek pro pozitivní rozhodnutí soudu v rámci řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu EU ukládajícího trest nespojený se zbavením osobní svobody, dohled nebo přiměřená omezení anebo povinnosti, částečná nevykonatelnost uznávaného rozhodnutí. V takovém případě samosoudce musí rozhodnout o tom, že se uznávané rozhodnutí vykoná, a v rámci vykonávacího výroku snížit výměru trestu uloženého uznávaným rozhodnutím na horní hranici sazby za odpovídající trestný čin. **Na výroky o uznání slovenského rozsudku a výkonu trestu jím uloženého měl proto správně navazovat výrok podle § 330 odst. 1 písm. b) z. m. j. s. o stanovení rozsahu, v jakém má**

být podmíněně odložený trest odnětí svobody vykonán, tedy na dva roky s ohledem na horní hranici trestní sazby stanovené v § 205 odst. 1 tr. zákoníku. Vzhledem k faktu, že se tak nestalo, došlo k porušení zákona v neprospěch p. B.

„Formální vady výroku napadeného usnesení“

15. **Další pochybení Okresního soudu ve Strakonících souvisí s formulacích uznávacího a vykonávacího výroku.** Podle § 329 odst. 1 z. m. j. s., nejde-li o případ uvedený v § 326 odst. 2 nebo 3 nebo v § 327 odst. 1., anebo nevyužije-li samosoudce podle § 328 odst. 1 některý z důvodů pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedeného v § 323 odst. 1 odst. 3 z. m. j. s., uzná takové rozhodnutí na území ČR. V případě splnění podmínek pro uznání rozhodnutí slovenského soudu by tedy měl být uznávací výrok formulován tak, že se podle § 329 odst. 1 z. m. j. s. uznává na území České republiky rozsudek Okresního soudu Dolný Kubín ze dne 18. 2. 2021, č. j. 7T/1/2020-161, který nabyl právní moci dne 8. 5. 2021. Za situace, kdy Okresní soud ve Strakonících v rozporu s dikcí § 329 odst. 1 z. m. j. s. **opomněl v uznávacím výroku uvést, že se rozsudek slovenského soudu uznává na území ČR, dopustil se formálního pochybení v neprospěch p. B., jelikož tím pádem v uznávacím výroku opomněl uvést teritoriální vymezení uznaného rozhodnutí členského státu EU.**
16. **Rovněž pak bylo v uznávacím výroku nesprávně uvedeno datum 28. 5. 2021 jako den, kdy nabyl slovenský rozsudek právní moci.** Z doložky právní moci slovenského rozsudku a zároveň z obsahu osvědčení je totiž zřejmé, že se stal ve skutečnosti pravomocným dne 8. 5. 2021.
17. Konečně vzhledem k faktu, že byl p. B. slovenským rozsudkem uložen trest odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu za současného vyslovení dohledu a soudem vymezených přiměřených povinností, **měl být navazující vykonávací výrok koncipován formálně správně tak, že se podle § 330 odst. 1 z. m. j. s. vykoná trest odnětí svobody na tři léta s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu na tři roky za současného vyslovení dohledu a soudem vymezených povinností, a nikoli tak, že se vykoná uznaný slovenský rozsudek.**

„Nadbytečné části výroku“

18. **Za nadbytečnou pak shledávám závěrečnou část vykonávacího výroku uznávacího rozhodnutí soudu, v níž Okresní soud ve Strakonících určil, že pokud p. B. ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem nepovede řádný život anebo nevyhoví uloženým podmínkám, rozhodne soud [míněno zjevně jako Okresní soud ve Strakonících (pozn. ministra)] s odkazem na § 86 odst. 1 tr. zákoníku, a to popřípadě již během zkušební doby, že se podmíněně odložený trest odnětí svobody na tři léta vykoná v příslušném typu věznice.** S ohledem na absenci specifikace typu věznice nelze tuto část vykonávacího výroku považovat za porušení § 330 odst. 2 z. m. j. s., podle něhož je postupováno v případech, kdy je rozhodováno o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu EU o podmíněném propuštění. Přesto je tato část vykonávacího výroku v rozporu s § 333 odst. 1 z. m. j. s. a zároveň § 86 odst. 1 tr. zákoníku. Z § 333 odst. 1 z. m. j. s. citovaného v odstavci č. 11. této stížnosti vyplývá, že toto ustanovení zakotvuje obecné pravidlo spočívající v tom, že se výkon dohledu a soudem vymezených přiměřených povinností řídí právem vykonávajícího státu. Je tedy zřejmé, že Česká republika coby vykonávající stát v rámci řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu EU formálně přebírá okamžikem pravomocného rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí výkon celého trestu, tedy i pravomoc činit další rozhodnutí související s rozhodováním o změně uložených povinností, uložení dalších povinností nebo nařízení výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. V této souvislosti však z dikce § 86 odst. 1 tr. zákoníku vyplývá, že v rámci rozhodování o podmíněném odsouzení s dohledem rozhodnutí o přímém výkonu

původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody podle § 86 odst. 1, 4 tr. zákoníku nepředstavuje jediný zákonný způsob řešení situace, kdy podmíněně odsouzený v průběhu zkušební doby nevedl řádný život nebo nevyhověl uloženým podmínkám, jak je předpokládáno ve vykonávacím výroku napadeného usnesení, nýbrž jde o jeden z možných postupů soudu, který krom toho může ve výjimečných případech modifikovat již uložené podmíněné odsouzení s dohledem jeho zpřísněním v podobě alternativ vypočtených v § 86 odst. 1 písm. a) až e) tr. zákoníku.

19. V neposlední řadě nebylo nutné uvádět v uznávacím výroku popis skutku, jímž byl slovenským rozsudkem uznán vinným, neboť se zde neuplatňuje zásada speciality.
20. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

21. Na podkladě shora prezentovaných závěrů **navrhují**, aby Nejvyšší soud:
  - 1) Podle § 268 odst. 2 tr. ř. **vyslovil**, že pravomocným usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 23. 12. 2022, sp. zn. 3 Nt 2/2021, byl v neprospěch p. B., porušen zákon v ust. § 329 odst. 1, § 330 odst. 1 písm. a, b), § 333 odst. 1 z. m. j. s. a § 205 odst. 1 tr. zákoníku.
  - 2) Napadené usnesení s odkazem na § 269 odst. 2 tr. ř. **zrušil**, jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.
  - 3) Okresnímu soudu ve Strakonících v souladu s ust. § 270 odst. 1 tr. ř. **přikázal**, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.